

have havt till at indtræde i Sogneforstanderskaberne uden Valg, ogsaa at lade den umiddelbare Valgret bortfalde, som hidtil i enkelte Tilfælde undtagelsesviis er tilstaaet nogle Befiddere af de mindre Eiendomme.

ad § 3.

Den Deeltagelse i Valgene til Sogneforstanderskaberne, som ved Bestemmelserne i nærværende § er tilstaaet den Deel af Sognets Beboere, der ifølge § 2 ikke tilkommer nogen umiddelbar Valgret, bør ikke udstrækkes saavidt, at de mindre Formuende erholde en uforholdsmæssig Indflydelse paa Valgenes Udfald. Dette turde imidlertid lettelig kunne blive Tilfældet i saadanne Sogne, hvor enten Udskyningen er drevet meget vidt, eller hvor der af andre Grunde er et betydeligt Antal af denne Klasse, og det er derfor anseet rigtigst, at Forholdet mellem Valgmændene og de umiddelbare Valgere fastsættes saaledes, at hines Antal i intet Tilfælde maa være større end Halvdelen af disses, idet man nemlig har antaget, at det af Rigsdagen i den af samme vedtagne Lovs § 3 bestemte Forholdstiel, hvor efter Valgmændenes Antal ikke maatte overstige to Trediedele af de umiddelbare Valgeres, ikke frembyder en aldeles tilstrækkelig Garantje mod Misbrug.

ad §§ 4, 5, 6, 7.

Disse §§ ere overeensstemmende med §§ 5, 6, 7, 8 i den af Rigsdagen vedtagne Lov, alene med den Indskrænkning, at den Valgret, som ved Bestemmelserne i § 6 tillægges den, der enten som Fuldmægtig eller Forvalter er antagen for en Eiendom, hvis Eier eller Befidder boer udenfor Sogneforstanderskabsdistrictet, ikkun skal tilkomme ham, naar den paagældende Eiendom har et Tillæg af idetmindste 6 Tdr. Hartkorn. Man har nemlig antaget, at en saadan Fuldmægtig ikke burde tillægges større Ret end den, der efter § 2 tilkommer den, der ifølge thinglæst Contract har et Aulsbrug i Forpagtning eller Leie.

ad § 8.

Ogsaa denne § er stemmende med § 9 i den af Rigsdagen vedtagne Lov, men er alene

givet en noget forandret Redaction. Skjøndt der nemlig vel kunde tale Endeel for, at Præsten fremdeles beholdt den Virksomhed med Hensyn til Fattigvæsenets Bestyrelse, som ved Anordn. 13de August 1841 er ham tillagt, maa det dog erkjendes, at der paa den anden Side ogsaa tale vægtige Grunde for den af Rigsdagen foreslaaede Bestemmelse. Det er nemlig ofte Tilfældet, at Præsten er mindre skiftet til de Forretninger, som Anordn. 13de August 1841 i denne Henseende paalægger ham, og ofte give netop disse Forretninger Anledning til et mindre heldigt Forhold imellem ham og Menigheden, hvorved hans Indflydelse paa samme i andre og hans Kald nærmere liggende Forretninger svækkes. Skal Præsten desuden kunne virke til Gavn i Bestyrelsen af Fattigvæsenet, er det en nødvendig Betingelse, at han nyder Menighedens Tillid, og, hvor dette er Tilfældet, ville de nævnte Forretninger i Reglen vistnok blive ham overdragne, og han vil da formeentlig ogsaa lettere være istand til at undgaae de Rivninger, som let opstaae, naar han paatvinges Sognet i denne Egenskab. Det indsees ei heller, at det for Præsten kan være mere krænkende at forbigaaes ved Valget til de heromhandlede Forretninger end at forbigaaes ved Valget til Formand. Naar der i Sognet findes en anden Mand, som enten bedre eller ligesaagodt som Præsten er skiftet til at forestaae Forretningerne med Hensyn til Fattigvæsenet, synes det ogsaa at være i sig onskeligt, at han fritages for dem, saameget mere, som det turde være et temmelig almindeligt Dnsse hos Geistligheden saavidt muligt at forstaaes for saadanne Forretninger.

ad § 9.

Bestemmelserne i § 10 i den af Rigsdagen vedtagne Lov, ved hvilke man intet Besøntligt har fundet at erindre, ere her optagne uforandrede.

ad § 10.

Det er under Forhandlingerne paa Rigsdagen udtrykkeligt erkjendt, at de Communalbeboere, der svare de mere betydelige Bidrag til Amtscommunens Udgifter, ogsaa retfærdigt og billigt bør sikkes en tilsvarende Indflydelse paa Bestyrelsen af de Anliggender, hvortil de